

РЕШЕНИЕ

№ 32

гр. гр. Хасково, 16.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ХАСКОВО, Х НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на тринадесети февруари през две хиляди двадесет и
четвърта година в следния състав:

Председател: Пламен Ст. Георгиев

при участието на секретаря Геновева Р. Стойчева
като разгледа докладваното от Пламен Ст. Георгиев Административно
наказателно дело № 20235640201033 по описа за 2023 година
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от Закона за
административните нарушения и наказания.

Образувано е по жалба от М. С. Ч. от град Хасково, чрез адв. Д. Ч. от
АК - Хасково срещу Наказателно постановление № 23-1253-001675 от
20.10.2023 г. на Началник – група в Сектор „Пътна полиция“ при ОД на МВР
- Хасково, с което на основание чл. 53 от ЗАНН, вр. чл. 183, ал. 2, т. 1 от
ЗДвП на жалбоподателя е наложено административно наказание – „Глоба” в
размер на 20 лева, за нарушение по чл. 6, т. 1 от ЗДвП. В подадената жалба се
релевират оплаквания за незаконосъобразност на атакуваното с нея
наказателно постановление, което било издадено в нарушение на законовите
норми и процесуалните правила и при противоречие с материалноправните
разпоредби. Твърди се, че в наказателното постановление не били посочени
пълно обстоятелствата, при които било извършено нарушението, а това
процесуално нарушение в съдебната практика било всякога възприемано като
съществено и се излагат конкретни съображения в тази насока, както и преди

това – за процесуални нарушения на чл. 36 и сл. от ЗАНН по отношение на акта за установяване на административно нарушение. Моли жалбата да бъде уважена, а атакуваното с нея наказателно постановление – отменено. Претендира и присъждане на направените по делото разноски.

В съдебно заседание пред Районен съд – Хасково, жалбоподателят, редовно призована, не се явява. Чрез упълномощения по делото представител – адв. В. Ч. заявява в писмено становище, че поддържа подадената жалба и в хода по същество развива конкретни съображения за нейната основателност.

Административнонаказващият орган – Началник – група в Сектор ПП при ОД на МВР - Хасково, редовно призован, не се явява и не изпраща представител по делото. В съпроводителното писмо изразява становище по жалбата, която предлага да бъде оставена без уважение, а при условията на евентуалност, възразява за прекомерност на претендираните разноски за адвокатско възнаграждение.

Жалбата е подадена в законоустановения срок, срещу подлежащ на обжалване акт, от лице, легитимирано да атакува наказателното постановление, поради което е процесуално допустима.

ХАСКОВСКИЯТ РАЙОНЕН СЪД, за да се произнесе по основателността ѝ, и след като се запозна и прецени събраните доказателства при извършената проверка на обжалваното наказателно постановление, намира за установено следното:

На 05.05.2023 г. свидетелите М. А. Д. на длъжност „мл. полицейски инспектор“ в РУ на МВР – Хасково и Д. А. А., на длъжност „инспектор“ в РУ на МВР – Хасково извършвали проверка в град Хасково за неправилно паркирали автомобили. В около 10:32 часа, на ул. „*****“ в град Хасково, в района на „*****“, след като достигнал до извод за извършено нарушение по чл. 6, т. 1 от Закона за движението по пътищата, свид. М. А. Д. пристъпил към съставяне Глоба с фиш, серия Р № 0471234 в размер на 20.00 лева по отношение на водача на МПС – лек автомобил марка „*****“, модел „*****“, с рег. № **** – М. С. Ч., паркирано на посочената улица в зоната на Пътен знак В27 в отсъствие на водача на превозното средство.

Впоследствие, след оспорване от М. С. Ч. с подаване на възражение на основание чл. 186, ал. 2 от ЗДвП и чл. 39, ал. 3 от ЗАНН, съставеният фиш бил анулиран и срещу жалбоподателя бил съставен на 21.07.2023 г., от свид.

М. А. Д., в присъствие на свид. Д. А. А. Акт за установяване на административно нарушение, серия АД, бл. № 082732 от 21.07.2023 г. за нарушение по чл. 6, т. 1 от Закона за движението по пътищата за паркиране на посоченото по – горе моторно превозно средство на описаните дата и място – от левия край на пътното платно на ул. „****“ в град Хасково, до заведение *****“ в зоната на действие на Пътен знак В27 – забранени са престоят и паркирането. Актът е съставен в присъствие на жалбоподателя, която след предявяването му, подписала съставения АУАН, като в съответната графа за възражения вписала, че има възражения.

Срещу така съставения акт не са постъпили писмени възражения от М. С. Ч., в законовия срок от връчване на екземпляр от съставения акт, осъществено на дата 21.07.2023 г., удостоверено в приложената разписка.

При издаване на наказателното постановление, административнонаказващият орган възприел описаната в акта за установяване на административно нарушение фактическа обстановка и на основание чл. 183, ал. 2, т. 1 от ЗДвП, наложил процесната глоба.

Изложената дотук фактическа обстановка се установява от представените по делото писмени доказателства, посочени на съответното място по – горе, както и от показанията на разпитаните в хода на производството по делото свидетели. Съдът кредитира показанията на свидетелите М. Д. А. и Д. А. А. относно обстоятелствата, свързани с действията, възложени във връзка с процесната проверка и на показанията им, свързани със съставянето на АУАН, като еднопосочни с останалия събран доказателствен материал.

При така установените факти съдът намира от правна страна следното:

Съгласно разпоредбата на чл. 6, т. 1 от Закона за движението по пътищата, участниците в движението съобразяват своето поведение със сигналите на длъжностните лица, упълномощени да регулират или да контролират движението по пътищата, както и със светлинните сигнали, с пътните знаци и с пътната маркировка. По силата на чл. 183, ал. 2, т. 1 от ЗДвП, наказва се с глоба от 20 лв. водач, който неправилно престоява или е паркирал неправилно. Следователно, деянието, за което на жалбоподателя е наложено административно наказание, е обявено от закона за наказуемо, към

датата извършването му.

При съставяне на АУАН съдът не констатира процесуални нарушения от категорията на съществени, които да налагат на това основание отмяна на наказателното постановление. Съставеният акт за установяване на административно нарушение отговаря на изискванията на чл. 42 от ЗАНН, досежно необходимите реквизити. Нарушението, макар и лаконично, е описано по необходимия пълен, точен и безпротиворечив начин, така, че да бъде обезпечена възможността нарушителят да узнае за какво точно деяние се привлича към административно наказателна отговорност, за да е в състояние да организира правото си на защита в пълен предоставен от закона обем. Фактическото описание на деянието съответства на правната квалификация по относимия текст от Закона за движението по пътищата. Спазени са давностните срокове по чл. 34, ал. 1 от ЗДвП, както и принципа *non bis in idem*, предвид анулирането на издадения санкционен акт за същото деяние – глоба с фиш, след подаденото възражение, съдържащо оспорване и отказ за заплащане на глобата. На следващо място, обжалваното наказателно постановление е издадено от компетентен орган, в кръга на неговите правомощия, спазена е формата и редът за издаването му, а по съдържанието си отговаря на изискванията на чл. 57 от ЗАНН, установяваща изискуемите реквизити, в това число и на изискването да съдържа достатъчна конкретизация на датата и мястото на извършване на деянието, като доводите в обратна насока, отправени от жалбоподателя следва да се приемат за изцяло неоснователни.

От материалноправна страна, обстоятелствата, изложени в акта и наказателното постановление, проверени от съда с допустими по закон доказателствени средства, се установяват по недвусмислен и категоричен начин, не само относно факта на паркиране на процесното моторно превозно средство на ул. „****“ в град Хасково, но и че това е станало в зоната на действие на Пътен знак В 27, като изводите на контролните органи от състава на РУ на МВР - Хасково намират необходимата опора в приобщените доказателствени източници.

Въз основа на техния анализ, предложен по – горе, бе потвърдено качеството на жалбоподателя на „водач“ на моторно превозно средство, в каквото се сочи, че жалбоподателят е санкционирана, след като сама не

отрича това си качество, а то е потвърдено и при извършване в хода на проверката на справка от свид. М. А. Д.. Същевременно, в случая, в обстоятелствената част на наказателното постановление ясно е заявено, че процесният лек автомобил е собственост на М. С. Ч., поради което и доколкото нарушението е установено в отсъствие на водача с първоначалното съставяне на фиш следва правно – логическият извод, че в съответствие с материалния закон е ангажирана отговорността му за процесното нарушение, на основание чл. 188, ал. 1 от ЗДвП, но не като водач, а в качеството ѝ на собственик на моторното превозно средство, с което е осъществено нарушението на правилата за паркиране, с оглед въведената забрана за това с Пътен знак В 27. Относно това ѝ качество, освен, че бе установено с надлежни доказателства, всъщност не се възразява от жалбоподателя, включително с оглед писмени изявления направени в хода на административнонаказателното производство и едновременно с това не е изпълнено законовото изискване от собственика да бъде посочено с нарочна декларация кому е предоставил управлението на превозното средство на процесната дата при извършване на нарушението на правилата по ЗДвП. В същото време, обаче, собственикът на процесното превозно средство не отрича факта на неговото управление с подаденото възражение срещу издадения фиш. По този начин се решава основният въпрос за авторството на нарушението, описано в наказателното постановление, предмет на обжалване, като по същество обоснован и верен като краен резултат се оказва подходът на наказващия орган. Оттам се потвърждава и извода на съда за съответствието на дейността по реализиране на административнонаказателна отговорност по чл. 183, ал. 2, т. 1 от Закона за движението по пътищата по отношение на жалбоподателя с доказателствата по делото и материалния закон. Установените по делото факти, въз основа на годни доказателства и техният детайлен анализ не оставят съмнение, че всички елементи от обективна страна на извършеното нарушение са безпротиворечиво и категорично установени. На това място следва да се изтъкне, че не са налице пропуски в дейността на контролните органи или доказателства, събрани в насока, която да доведе до разколебаване и на формалната доказателствена сила на съставения акт за установяване на административно нарушение. При определяне на административното наказание по вид и размер, следва да се отбележи, че то е с фиксиран размер и наказващият орган, а и съдът не

разполагат с правомощия за преценка в този аспект. В случая материалният закон е правилно приложен по отношение на съставомерната дейтелност, описана в НП и в съответствие с материалния и процесуалния закон е ангажирана отговорността на жалбоподателя.

В обобщение, по изложените по – горе съображения, подадената жалба се явява неоснователна, поради което атакуваното с нея наказателно постановление, като правилно и законосъобразно е необходимо потвърдено от съда.

Мотивиран така, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 23-1253-001675 от 20.10.2023 г. на Началник – група в Сектор „Пътна полиция“ при ОД на МВР - Хасково.

Решението подлежи на обжалване пред Административен съд - Хасково в 14 – дневен срок от съобщаването му на страните.

/п/ не се чете.

Съдия при Районен съд – Хасково: Вярно с оригинала!

Секретар:Г.С.